

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Jncipiens à Juliano Apostata Jmperatore, perducitur vsque ad obitum
Theodosii Augusti: continet annos XXXIV.

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Appendix.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14548

APPENDIX.

Vid specta ad Laodicense Concilium: est quod mireris, Lector, an nobis hoc tempore esse omnino praetermisum, adeo ut ne leuis quidem eius nominis mentis habita sit, luxa enim aliorum fidem, qui illud ad Damasi Papae tempora reponerent, sub eodem à nobis fuerant ea colliguntur. Sed e tempore cū de ipso nos acti eissemus accuratis et perspecti, dum nec certum tempus vel locum inueniremus, quibus, ut alio tempore, firmiter cognitari potuerit; in appendice in eis referendam, confutius existimauimus, quod praeferre possit nefas erat. Concilium quippe est antiqua nobilitate per celebre, Græcorum ac Latinorum scriptis memoriam commendatum.

II. De hoc nos tractatur, antequam de tempore disserimus, corrigemus errorem illum, qui de eiusdem Synodi loco haec omnia fuisse consensu accepta assertur, qui nec posteriori editione cernitur emendatus; cum celebratum in dem Conclitum dicitur Laodicea, que est in Syria: Quod sane vehementer admirari sumus, cum ipsius Synodi titulus disertis quidem verbis ita legatur: *Sainta Synodus, qua apud Laodicenam Phrygia Pacatiania ex diversis regionibus Asia, &c. Sed & granior error ille, cum duae Laodiceas in una reperiuntur eis confitate, dum assertur eadem esse in Syria, quæ et ad Lycum flumen. Porro ex Strabone s. Plinio, Prothom, & aliis Coimogaphis, duas confitit fluisse Laodiceas, alteram Syria, quæ dicta est Seleucia Tetrapolis, alteram vero in Phrygia, dictam a Strabone Laodiceam Hierapolin: sed & ponit b. dem auctor aliam Laodiceam in Medio a Macedonibus conditam. Que autem in Syria et Laodicea, haud procul distat à ponte Oronitis fluvii, Chalcidis contermina, condita à Seleucio. Sed quia in Phrygia est ad Lycum sita (vnde, inquit idem Strabo, ab eo cognomen accepit, vt Laodicea ad Lycum sita dicatur) nobilis quidem ciuitas; sed nobilior elogio diuina Scriptura; ipsa quidem est, de qua Ioannes Apocalypsi 3, & Paulus memini in ep. ad Colosenses, nosque de ipsa alia occasione suo loco primo Annalium tomo dividimus. Hęc cum ita hebare; quid in Syria Laodicean illam ponunt, quæ ad Lycum flumen sita est? & quid commune cum Syria sit amittit?*

III. Ex his pariter redargitur, qui apud Grætam idem sensisse reperit, Anelius, nimirus qui putauit Laodicea Syria hanc Synodum congregata; dum vult eam habitan adhuc Theodosio, sive Theodo, vel Theodo- to Episcopo Laodicensi: sive enim ita Episcopos Laodicea Syria, successaque (vt statutus Ensebius) Stephanus, qui federat post Anarolium fuisse sive Ensebius. Ceterum Theodosius, sive Theodosius, vel Theodosius iste interficere se perit Magno Niceno Concilio, habetur; subscriptus in eo tertio loco inter Episcopos Cœlestiarum: Quo tempore Laodicea, quæ est in Phrygia, totius prouince illius (vt aut Theodosius) metropolis, præter Nanechium, qui iudicem Niceno Concilio reperitur primo loco subscriptus inter Episcopos Phrygiae. Quod ergo Theodosius Episcopi Laodicea, quæ est in Syria, celebris nomen esset, quam Nanechium, incaute posuimus eandem Synodum Laodicensem à Theodosio, alias Theodosio, congregatam, Laodiceam in Syria, cuius sive erat Episcopus, celebris quidem nominis: post quem sedem illam accepit Pelagius, cuius memini Theodosius, id est que cum alia Episcopos Orthodoxis Imperatoris constitutione laudatur: post ipsum vero Gregorius Arianus, cuius Sozomenus meminit. Hęc de loco Synodi satis: de tempore iam agamus.

Quoniam autem postillatum tempore eiusmodi Synodus fuerit celebrata: quod nullus hac de re certa probatique assertio extet, locus est tantummodo conjecturare. Quiam obtem illud in primis dicimus, liquido constare eandem non ante tempora tantum Theodosii habi-

tam esse, dum inuenitur eadem ab ipso citata & sed etiam a S. Basilio: quippe quæ in epistola canonica ad Amphilochium l'quidem meminile certum est: id est: Sed quoniam nonnullis a fatici eminio risuam est propter multorum canoniam & differentiationem eorum, baptisma Catharorum, Novationum taliter, suscipi, suscipatur. Id enim statutum habetur in Laodicensi Concilio ab Alianis Episcopis canonem septimum. Ex quo etiam Concilio cum sententiā Capaygarum baptismus ex sententia corundem Basiliū in eadem epistola definitus apparuit.

Sed quā ante Basiliū tempora habitant esse diximus Syndrum Laodicensi: num post tempus Nicenū Concilii, velante id acciderit, hoc exquirēdum est. Quod enim de Photinianis hereticis in eodem septimo canone mentio habeatur, diffinita causa esset, si omnium exemplarium & editionū esset vna eadem, & lectio. Nam cum plures scripti codices, necnon editio posita in cursu libris posteriori loco eiusdem Concilii careant illis verbis, (Aut Photinianis) eo redacta res videtur, ut ex ditionib[us] suis germania sit, diligenter exquiratur: quæ ex eo penderit, ut diligatur, num collatum à Photinianis baptisma ab Ecclesiis omnino receptum fuerit, cum septimus canon ille habeat, illorum baptistum esse sufficiendum.

At licet S. Hieronymi m[od]e aliorum auctoritate constet Ecclesiam Catholicam recipere confituisse Arianum baptistum: tamen nequam ab eadem suscepimus est baptisma Photinianorum, quorum tantum erat impietas in negando dominatorem Filii Dei, afferendum eum fuisse tantummodo hominem, ut (quod dictum est superius) Arianus ipsiusduetus eos ut maxime impios, armis sumperierint, & ab ecclesia eicerint, quamobrem constat ex auctoritate Concilii Arelatensis, Photinianorum baptismum, sicut & Paulianitarum, nullum esse, decreta fuisse. Sed & quod Theodosius a affirmet Photinianum eadem sensisse cum Paulo Samosateno: certe quidē fidit ex decreto Concilii Nicenū statutum est, ut Paulianis venientes ad Ecclesiam baptizarentur; ita & de Photinianis sensu oportuit. Namobrem penitus ab eodem canone septimo explodenda est illa lectio disapprobatione eorum baptismi, quæ omnino Ecclesiastica traditionis & Conciliorum canonibus aduersari conspicitur. Sic ergo tunc est, quod ex ea lectione conuinci possit illud ipsum Laodicensum Concilium post Nicenum celebratum fuisse.

Sunt pluram, quæ ante Nicenum Concilium perfradeant idem Laodicensum celebratum esse: sed unum illud in primis, q[uod] cum confit auctoritate S. Hieronymi, q[uod] receptum in Niceno Concilio librum Iudith, cum in tertio canonico libro librum à Partibus Laodicensi congregatis idem liber ab authenticis sit explosus yna cum nonnullis alijs: eu[m] densplane atque perpicuum redditur, dictum Laodicensem in Synodum celebratam fuisse ante Nicenam. Nam quo modo aut si fuissent Catholicæ Ecclesie Episcopi conuellerent, quæ in Magno illo Occidente Concilio de canonicis lib[ri] fuissent magna cōfideratione decreta? Præterea cum repellantur quinq[ue] canonum Laodicensis Concilii eadem omnino continere, quæ in Concilio Niceno statuta sunt, nec in eis vila prioris mentio habeatur canonum Nicenorum eadē statutum argumentum est, ante Nicenū Concilium ea à Partibus Synodi Laodicensis decreta fuisse: siquidē vel non oportuerat ea paulo post iterū sanciti à provinciali Concilio, que decreta nuper fuerant in Occidente: vel falso ad maiorem Ecclesiasticis legibus auctoritatem contiendam, eorū undem Nicenū h[ab]et canonum Partes debuerant minime, yr in alijs Concilij factum esse reperitur, & in hoc ipso Laodicensi seruatur, ut proxime dicuntur sumos: Quod cum fuerit praetermisum; equidem existimari potest, ante Nicenū Concilium ea Laodicea fuisse statuta.

Ceterum sicut æquum est ista sentire, ita pariter affirmare pare est idem Laodicensum Concilium in Asia fuisse post Neoceſareensem Synodum celebratum: nam eundem Concilij viuis est citatus canon à Partibus Synodi

Basil. r. 1.
ad Angl. 2.
2. 21

V.
TOMVS
SYNODI
LAODIC-
ENSI.

VI.
m Hieron.
contra La-
odicensis.

7. Concil.
Arelat. 1.
c. 6.
o Thad.
heret. fa-
bul. 1. 1.
p Concil.
Nicen. 19.

VII.
SYNODVS
LAODIC-
ENSI ANTE
NICENVM
CONCI-
LIVM.
q Hieron.
ep. 111.

t Concil.
Laod. 1. 3.
Nicen. 2. 8.
19. 4. 14.

VIII.

Laodicea

DE THEO-
DOTO EPIS-
COPATO
Euseb. 47.
c. 10.

f. Theod. in
ep. Pauli
ad Corin-

thi. 12.

g. Theod. li-
c. 11. 12.

h. L. 1. de fida
Catal. C.
Theod. 1.
i. S. 1. lib.

6. c. 1.

IV.

k. Theod. ep.
ad Corin-

c. 1.

LAODICE-
NYM CON-
CLV. POST
PROCES-
SUS.
EANIE.
a Concil.
Laod. c. 1.
b Cene. Ne-
ocel. c. 5.
c Basili. ap.
Canonic. ad
Amphib. f. 14.

IX.
NUNE-
CHIVS.
EVISO.
LAODICE-
NYE.

Laodicenæ, dum primo illius decreto dicitur *a*, bigamos ad breve tempus pœnitere debere, & sic admitti ad communionem; idq; (vt habent verba eius) sequendum Ecclesiasticum canonem; nempe Neocelarenis Concilii tercio loco positum *b*, recepta si quidem fuit bigamia in Ecclesia Orientali, in qua dia magnoque cum detrimento verfati fuerat Cataphryge reuidentes proposita (vt dictum est) secundas nuptias recepta, inquam, vt tamen non absque pœnitentia idem ad communionem admittentur. Sed & S. Basilius *c*, que ab hoc canone prætermisla sunt, addidit: nimis quia in eo de bigamis tantum auctum esset, ipse supplevit de pœnitentia trigamorum atq; polygamorum, haud enim sic vulnus curare valuerunt, ut cœtrix nulla protus reliqua esset.

Cum igitur ex his, qua diœta sunt, satis possit intelligi, Concilium Laodicenum non ante Neocelarense celebratum esse, neq; post Nicenum: dicere quoq; opus est, illud nequaque sub Theodozio Laodicæ Syno Episcopo, sed habitum esse sub Nuncchrio Laodicæ Phygiæ Pacatiane Antistite: nam nullus alius præter ipsum eidem ciuitati præfuisse eo tempore reputatur Episcopus: sequendum quem diximus subscriptum haberi Niceno Concilio Nuncchri eius sedis metropolitanium Episcopum, eundem quoq; interfuisse Concilio Ancyrano paulo ante Neocelarense Concilium celebratum, suo loco dictum est. Ex his igitur vides, quam præpostero or-

dine, que testio loco ponenda erat Synodus Laodicenæ apud Gratianum à reperiatur sexta ordine colloca post Sardicensem & Antiochenam, atque perpetram in Syria sub Theodozio vel Theodosio Episcopo celebrata, relataque ad Liberti vel Damasi Papæ tempora. Nihil tamen dicimus de canone Sexta; *f* Synodi, eo quod in ea Patres nequaquam seruare temporis ordinem profisi sunt.

Quod autem clusum Synodi canon tripleximo quinto veritus ac improbatus videatur Angelorum culus: consule que ad exactam eiusdem elucidationem dicta sunt primo Annalium tomo, cum egimus de Pauli ad Colossenses epistola. Sunt autem complures eiudem Concilii canones ad disciplinam atq; economiam Ecclesiasticam pertinentes, quibus & Ecclesiastica antiqua traditio referatur: ve, que in primis notanda sunt, de confessione peccatorum *h*, cultu sanctorum martyrum, faci chrismatis *k* & *l*, ieiunio Quadragesima *l*, & alii. Qui autem postremus statutus est canon de non canendis in Ecclesia psalmis vulgaribus, sed lis tantum, qui in sacra libris ab Ecclesia probatis scripti inueniuntur: equidem aduersus prauum illum vnum à Paulo Samosateno Antiocheno Episcopo primitus (vt dictum est) intro ductum, à Patribus confutato sanctius esse videtur. At de his *h* *i* *j* *k* *l* *m* *n* *o* *p* *q* *r* *s* *t* *u* *v* *w* *x* *y* *z*

INDEX

